

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/62/2015
Identifikačné číslo spisu:	4111011518
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4111011518.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského, na neverejnom zasadnutí 31. januára 2017 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému O. D. a spol., pre pokračovací zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného O. D. proti rozsudku uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 28. novembra 2013, sp. zn. 4 To 98/2013, podľa § 381 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného O. D. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra z 19. decembra 2012, sp. zn. 33 T 150/2011, bol obvinený O. D. (so spolupáchateľom, už odsúdeným O. D.) uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ po spoločnej dohode v nočných hodinách z 18.02.2010 na 19.02.2010 v Nitre na parkovisku pred študentským domovom UKF na Drážkovej ul. č. 2 odcudzili osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia modrej metalízy, EČV: S., VIN: J., pričom vo vozidle sa nachádzalo autorádio zn. Panasonic neznámeho typu, modrosivé poťahy, držiak pre GPS Garmin, červený ruženec, technický preukaz, zákonné poistenie a kartičky STK a EK, čím W. Z. spôsobili škodu vo výške 4 034 eura,

2/ po spoločnej dohode v nočných hodinách z 23.02.2010 na 24.02.2010 v Nitre na ulici Viničky pre obytným domom č. 19 odcudzili osobné motorové vozidlo zn. VW Golf striebornej metalízy, EČV: E., VIN: R pričom vo vozidle sa nachádzala povinná výbava a autorádio zn. Kenwood s odnímateľným panelom, čím spôsobili A. E. škodu vo výške 4 000 eura,

3/ po spoločnej dohode v nočných hodinách z 15.03.2010 na 16.03.2010 v Nitre na ulici Pri strelnici č. 64 pred penziónom Pri strelnici odcudzili osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia 1,9 Tdi PD Ambiente modrej farby, EČV: V.XXXX, rok výroby 2009, VIN: J ktoré bolo zabezpečené

bezpečnostným zariadením zn. Construct na riadiacu páku, pričom vo vozidle sa nachádzali technický preukaz, potvrdenie o povinnom zmluvnom poistení, občiansky preukaz a vodičský preukaz na meno Z. S., čím spôsobili vlastníkov vozidla - leasingovej spoločnosti W., škodu vo výške 12 080 eur a odcudzením dokladov spôsobili Z. S. škodu vo výške 20 eur,

4/ po spoločnej dohode v nočných hodinách z 21.04.2010 na 22.04.2010 v Nitre na Čajkovského ulici pred domom č. 10 odcudzili osobné motorové vozidlo zn. VW Bora 1,9 Tdi striebornej metalízy, EČV: R., VIN: R čím spôsobili spoločnosti G. M. škodu vo výške 4 500 eur,

5/ po spoločnej dohode v nočných hodinách z 15.04.2010 na 16.04.2010 vo Vrábľoch na parkovisku na sídlisku Lúky pred obytným domom č. 1225/72 odcudzili osobné motorové vozidlo zn. Audi A4 combi striebornej metalízy, EČV: E., VIN: R rok výroby 2002, čím spôsobili A. L. škodu vo výške 6 500 eur.

Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a nezistiť žiadnu pritvrdzujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol mu výkon uloženého trestu podmienene odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorá mu bola ustanovená na 5 rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. por. (správne malo byť uvedené Tr. zák.) uložil mu povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu adekvátneho sociálneho výcviku.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť spoločne (s už odsúdeným O. D.) a nerozdielne nahradiť poškodeným:

- 1/ W. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX, škodu vo výške 4.000 eur,
- 2/ A. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. - O., G. XXX, škodu vo výške 4.000 eur,
- 3/ A. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., S. P. XXXX/XX, škodu vo výške 2.000 eur,
- 4/ G. M..A., so sídlom K. XXXX, S. XX-XX/X/XX, zastúpenej E. A., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 4.500 eur a
- 5/ D. Z., so sídlom Y., Česká republika, J. XXX, IČO: XX XXX XXX, zastúpenú JUDr. A. D., bytom Y. A., G. XXXX/XX, škodu vo výške 11.880 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodení:

- 1/ W. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX,
- 2/ A. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. - O., G. XXX,
- 3/ A. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., S. P. XXXX/XX,

odkazujú so zvyškom ich nárokov na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Na základe odvolania obžalovaných O. D. (napadol výroky o vine a treste, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, s poukazom na nezákonnú prehliadku motorového vozidla z 19.05.2010, manipuláciu so spisom, nezákonnú priznávajúcu výpoveď obžalovaného D., vec trpí dôkaznou núdzou, nebolo preukázané, že sa trestnej činnosti dopustili, jeho obhajoba, že vozidlo nájdené v jeho dielni k nemu priviezli dvaja neznámi muži, nebola vyvrátená) a O. D. Krajský súd v Nitre uznesením z 28. novembra 2013, sp. zn. 4 To 98/2013, podľa § 319 Tr. por. odvolanie oboch obžalovaných zamietol.

Obvinený O. D. podal dovolanie 13. marca 2014 (č.l. 650-661), za situácie keď nemal zvoleného a ani ustanoveného obhajcu a tento nedostatok neodstránil ani na opakované výzvy Okresného súdu Nitra z 22. apríla 2014 a 26. mája 2014, splnomocnenie z 5. júna 2014 (č.l. 666) predložila obhajkyňa JUDr. Darina Jelínková až 10. júna 2014. V tomto prvom dovolaní poukázal na nesprávne ustálený skutkový

stav, z čoho vyvodzoval naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., na základe čoho sa domáhal oslobodzujúceho rozhodnutia. Spis s týmto dovolaním bol najvyššiemu súdu predložený 16. októbra 2014. Pokyn Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. novembra 2014 (č.l. 693), aby obhajkyňa podala nové dovolanie (predchádzajúce dovolanie bolo aj nečitateľné), pretože predchádzajúce dovolanie podala neoprávnená osoba, nebol splnený. Ďalšie dovolanie, ako doplnok k predchádzajúcemu v mene obvineného podal splnomocnený obhajca (19. marca 2015, č.l. 695) JUDr. Tibor Timár 25. marca 2015 (č.l. 698-704), ktoré bolo na vedomie s právom vyjadriť sa k nemu zaslané odsúdenému O. D. (23. apríla 2015, č.l. 706), Okresnej prokuratúre Nitra (16. apríla 2015, č.l. 707), poškodeným W. Z. (27. apríla 2015, č.l. 708), A. E. (22. apríla 2015, č.l. 709), A. L. (23. apríla 2015, č.l. 710) a G. M..A. (23. apríla 2015, č.l. 712). Spis s dovolaním obvineného bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 28. augusta 2015, ktorý ho prípisom zo 17. septembra 2015 vrátil opäť prvostupňovému súdu za účelom doplnenia dôvodu dovolania podľa § 369 a § 371 Tr. por., a to aj slovným vymedzením dôvodu, ku ktorému sa vzťahujú, nakoľko porušenie práva na obhajobu nenamieta, hoci aj tento dôvod uplatňuje a dovolanie je označené ako doplnenie dovolania, pričom nie je zrejmé, či nadväzuje na dovolanie podané advokátkou bez udelenia plnej moci. Dovolanie bolo opätovne na vedomie s právom vyjadriť sa k nemu zaslané odsúdenému O. D., prokurátorovi a poškodeným. Spis s dovolaním, bez splnenia požiadavky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol predložený 14. apríla 2016.

Z uvedených dôvodov dovolací súd prihliadal iba k posledne podanému dovolaniu prostredníctvom obhajcu z 25. marca 2015, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por. Z neho vyplýva, že dovolaním napáda nielen uznesenie krajského súdu, ale aj rozsudok okresného súdu, najmä pre procesné pochybenia. Nezákonná bola prehliadka osobného motorového vozidla Škoda Octavia, EČV: M., pri ktorej boli nájdené vecné dôkazy, ktoré sú ako dôkaz nepoužiteľné. Polícia pri prehliadke vozidla EČV: M., ktoré používal O. D. postupovala podľa zákona o Policajnom zbore, aj keď nebol dôvod na vykonanie služobného zákroku a malo byť postupované podľa § 101 Tr. por. V tej súvislosti poukázal na príslušné ustanovenia týchto zákonov, článok 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 11 a 14 s dodatkovým protokolom a protokolmi č. 4, 6, 7, 12 a 13. V dôsledku porušenia práva na spravodlivý proces došlo k nezákonnému vykonaniu dôkazov, a na ich základe k nezákonnému rozhodnutiu o vine a treste. Ohľadne vykonania sporného služobného zákroku ako dôkazného prostriedku len z dôvodu prevencie alebo len za účelom pátrania po veciach v žiadnom prípade nie je možné, na čo je poukázané aj rozhodnutím Najvyšší súd Slovenskej republiky pod sp. zn. 3 Toš 7/2008. Rovnako poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Toš 4/2009, podľa ktorého ak je rozhodnutie založené na výpovedi jedného priameho svedka (obžalovaného O. D.), tak tento dôkaz musí byť vo veľmi starostlivej rovine overený radom ďalších nepriamych a priamych dôkazov, ucelene a navzájom previazaných, aby nedávali najmenšiu pochybnosť o vierohodnosti svedka. O to viac to platí ak jediným takýmto dôkazom je spoluobžalovaný, ktorý nemusel hovoriť pravdu. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom vyslovil, že uznesením odvolacieho súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon najmä v ustanoveniach § 2 ods. 1, § 101 a § 119 Tr. por. a § 212 Tr. zák., zrušil toto uznesenie a tiež rozsudok prvostupňového súdu ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z procesných strán, ktorým bolo dovolanie obvineného zaslané na vedomie s právom vyjadriť sa k nemu, na čo reagoval iba odsúdený O. D. a poškodená D. Z., zastúpená advokátkou.

Vo vyjadrení z 28. apríla 2015 odsúdený O. D. uviedol, že s dovolaním obvineného O. D. a jeho doplnením súhlasí a pripája sa k nemu. Poukázal pritom na procesné pochybenia ohľadne prehliadky osobného motorového vozidla, doznávajúcu a usvedčujúcu výpoveď urobil z dôvodu psychického a fyzického násilia na polícii a tiež preto, že nechcel ísť do väzby, spáchanie trestnej činnosti v konaní pred súdom popreli a namietal aj výsluch vyšetrovateľky, ktorý považuje za nezákonný. Žiadal, aby dovolací súd rozhodol v intenciách návrhu dovolateľa.

Poškodená strana vo vyjadrení zo 16. júna 2015 uviedla, že nie sú preukázané dôvody dovolania a zotrúva na vyjadrení z 29. augusta 2014. Obvinený v dovolaní opakuje skutočnosti, ktoré uplatnil už v konaní pred súdom prvého a druhého stupňa. Navrhla dovolanie obvineného odmietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Nitre, ktorým bolo zamietnuté aj odvolanie obvineného. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie podal obvinený prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/, § 373 Tr. por. a na príslušnom okresnom súde, čo je v súlade s ustanovením § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré mu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por., teda na to, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu a že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) vec preskúmal v zmysle § 378 Tr. por. a zistil, že nie je dôvod na odmietnutie dovolania z dôvodov uvedených v § 382 písm. a/, písm. b/, alebo písm. d/ až písm. f/ Tr. por. Zároveň však už pri predbežnom prieskume zistil, že je zrejmé, že nie sú splnené uplatňované dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por. Mimoriadny opravný prostriedok, dovolanie neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Najvyšší súd sa v prvom rade zaoberal dovolacou námietkou obvineného O. D., v rámci ktorej spochybňoval vyhodnotenie niektorých dôkazov konajúcimi súdmi z hľadiska porušenia jeho obhajobných práv.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je, že v konaní, ktoré odsudzujúcemu rozhodnutiu predchádzalo, bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolací súd preskúmal, či v predmetnom prípade boli zásadným spôsobom porušené obhajobné práva obvinenej.

Najvyšší súd zistil, že obvinenie pre všetky skutky bolo vznesené 20. mája 2010. O. D. ako obvinený si 20. mája 2010 (č.l. 54) zvolil za obhajcu JUDr. Pavla Gráčíka, ktorý mu plnú moc vypovedal 24. mája 2010 (č.l. 61-62) a následne 25. mája 2010 (č.l. 64) si zvolil za obhajcu JUDr. Zuzanu Csenkyovú, ktorá ho obhajovala v prípravnom konaní a v konaní pre súdom prvého a druhého stupňa, zúčastňovala na všetkých úkonoch v prípravnom konaní a v konaní pred súdmi, resp. ak sa niektorého úkonu nezúčastnila, urobila tak za situácie, keď o tom bola riadne a včas upovedomená. Obvinený O. D. počas výsluchu 14. júna 2010 (č.l. 66) uviedol, že obhajcu si nevolí a obhajovať sa bude sám, dňa 15. marca 2012 (č.l. 509) si zvolil za obhajcu JUDr. Zuzanu Csenkyovú, ktorá ho obhajovala v súdnom konaní. Súdny vykonali všetky dôkazy navrhnuté procesnými stranami, resp. pred rozhodnutím vo veci samej o návrhoch na doplnenie dokazovania rozhodli, že nebude vykonané, nakoľko si to dôkazná situácia nevyžaduje.

Uvedené umožňuje konštatovať, že k závažnému porušeniu práv obvineného na obhajobu nedošlo.

Zápisnica a fotodokumentácia o prehliadke osobného motorového vozidla e.č. M. v spise nie je založená, na čo dôvodne poukázal obvinený v dovolaní. Z úradného záznamu z 20. mája 2010 o 02.30 hod. (č.l. 43) však vyplýva, že predvedený O. D. (vtedy ešte nebol obvinený) bol podľa § 17 ods. 1, ods. 2 zák. č. 171/1993 Z.z. vyzvaný na podanie vysvetlenia k nájdeným veciam v motorovom vozidle Škoda Octavia e.č. M.. Z výpovede už obvineného O. D. z 20. mája 2010 od 19.45 do 21.28 hod. (č.l. 49-53), za účasti obhajcu JUDr. Pavla Gráčka vyplýva, že v aute, ktorého majiteľom je jeho otec a ktoré on používal, polícia našla veci i na otváranie áut. K tejto výpovedi nebol žiadnym spôsobom donucovaný, čo je uvedené v závere tohto výsluchu. V ďalšej výpovedi tohto obvineného z 21. mája 2010 od 11.50 hod. do 13.10 hod., v prítomnosti koncipienta a neskôr aj obhajcu, ihneď v úvode, a potom aj na záver výsluchu uviedol, že zo strany polície nebol na jeho osobu vyvíjaný žiadny psychický a ani fyzický nátlak ako vypovedať. Okrem iného v tejto usvedčujúcej výpovedi uviedol, že keď O. D. vystúpil z jeho auta, nič si so sebou z kufra jeho auta nebral. Chvilku čakal, pričom na miesto, kde stál, prišla za ním policajná hliadka. Vykonali kontrolu vozidla a dokladov. V batožinovom priestore našli ruksak modrej farby a zelenú vestu. Tieto veci do kufra jeho auta ukladal O. (z obsahu zápisnice je zrejmé, že ide o O. D., ktorého v nej viackrát menoval celým menom a priezviskom), avšak nevie, či on je aj skutočným vlastníkom týchto vecí. Následne uviedol, aké veci sa v ruksaku nachádzali. Tieto skutočnosti nepoprel ani pri preverke jeho výpovede na mieste, čo je zrejmé z príslušných zápisníc.

Odhliadnuc od svedeckých výpovedí O. D., dovolací súd poukazuje na znalecké posudky, fotodokumentáciu s legendou (č.l. 391-408), potvrdenie o zaistení vecí z 20. mája 2010 podľa § 21 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, zápisnicu o prevzatí zaistenej veci zo 17. augusta 2010 podľa § 92 ods. 1 Tr. por., úradný záznam z 3. októbra 2011 (č.l. 409-410a) podľa § 21 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z.z. a úradné záznamy z 20. mája 2010 o 07.00 hod. a o 10.00 hod., podľa § 17a zák. č. 171/1993 Z.z., z ktorých bez akýchkoľvek pochyb vyplýva nielen to, aké veci, kedy a komu boli zaistené, ale najmä to, že tieto veci patrili O. D., ktorý si ich vždy brával so sebou, keď išli odcudziť nejaké motorové vozidlo a že tieto veci dobrovoľne vydal O. D. polícii za účelom ďalšieho šetrenia.

Uvedené preukazuje, že tieto veci neboli zaistené pri prehliadke vozidla, ale pri kontrole vodiča tohto vozidla O. D. (20.5.2010 o 02.30 hod.), ktorý veci dobrovoľne vydal pre potreby trestného konania. Postup podľa § 101 Tr. por. nebol dôvodný, nakoľko obvinenie nebolo ešte vznesené a pri kontrole vodiča nebolo ešte zrejmé, že veci vo vozidle súvisia s konkrétnou trestnou vecou, to bolo zistené až následne po podaní informácie v zmysle § 17a zák. č. 171/1993 Z.z., kedy došlo k zaisteniu dobrovoľne vydaných vecí (20.5.2010 o 10.30 hod.) v zmysle § 21 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z.z. Nešlo teda o nezákonný postup polície a nezákonné získanie dôležitých dôkazov pre trestné konanie aj vo veci obvineného O. D.. Nešlo preto o porušenie práva na spravodlivý proces, nedošlo ani k nezákonnému vykonaniu dôkazov a na ich podklade k nezákonnému rozhodnutiu o vine a treste.

Dovolací súd v tejto súvislosti, bez toho, aby prihliadal na obsah svedeckých výpovedí O. D. z 20. mája 2010 (č.l. 72-74, 105-106, 155-156, 209-210, 273-274, napr. za účelom usvedčenia obvineného alebo objasnenia rozporov, pretože by to bolo nezákonné) poukazuje na to, že táto osoba v tejto veci vypovedal zhodne v procesnom postavení svedka i obvineného (týka sa usvedčujúcej výpovede z 21. mája 2010), ale nikdy ako svedok neuviedol, že by bol k týmto svedeckým výpovediam psychicky alebo fyzicky donucovaný. To preukazuje, že O. D. v procesnom postavení obvineného nebol psychicky a fyzicky nútený k usvedčujúcej výpovedi, a to ani hrozbou vzatia jeho osoby do väzby, čo je v súlade so zisteniami prvostupňového a druhostupňového súdu. Zmenené výpovede (popieranie spáchania skutkov) O. D. ako obvineného sú nepravdivé. Rozsah fyzického násillia (opakované bitie päsťami do hlavy a celého tela), ktoré mali voči nemu použiť policajti v tejto veci, čo uviedol v sťažnosti z 25. októbra 2010 (č.l. 23), nebol objektívne doložený. Z úradného záznamu z 3. februára 2011 (č.l. 417) vyplýva, že 20. mája 2010, kedy sa uskutočnil výsluch O. D., vyšetrovatelka na ňom nepozorovala žiadne zjavné známky použitia násillia a jeho obhajca taktiež nie. Na hlavnom pojednávaní 18. apríla 2012 (č.l. 527) obžalovaný O. D. zúžil spôsob násillia, ktoré voči nemu mala použiť polícia tak, že sa priznal pod

hrozbou väzby, ktorá konkrétne spočívala vo vyjadrení policajtov: „ak sa priznáš, ideš domov, ak sa nepriznáš, ideš do väzby“, teda bolo to vynútené a navyše sa necítil dobre.

Dovolacia námietka obvineného O. D. ohľadne uvedeného je preto nedôvodná. Uvedené preukazuje, že usvedčujúca výpovede O. D. ako obvineného je zákonná a ničím nespochybnená. Zmena výpovede a iný popis nútenia svedčia skôr o snahe obvineného zbaviť sa trestnej zodpovednosti s vedomím, že v rámci obhajoby môže aj klamať.

Výetrovateľka pred výsluchom síce nebola zbavená povinnosti mlčanlivosti, ako to zákon vyžaduje, ale vypovedala iba k procesnému postupu ohľadne vykonania len niektorých úkonov (nie ku skutkovým zisteniam), objasneniu formálnych nejasností a pochybení pri upovedomení procesných strán o úkonoch a doplnení dokazovania. Urobila tak iba na základe záväzných pokynov prokurátorky z 18. júla a 11. novembra 2011 (č.l. 418, 464). Nesvedčí to o manipulácii so spisom, ako je na to poukázané v dovolaní.

Dovolacia námietka obvineného ohľadne nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia nie je taktiež opodstatnená. Oba konajúce sudy sa v dostatočnom rozsahu a logicky vysporiadali so všetkými vykonanými dôkazmi, z ktorých vyvodili skutočnosti podstatné pre rozhodnutie vo veci samej. Reagovali v primeranej miere aj na všetky rozhodujúce argumenty obhajoby. Dovolací súd sa s týmto postupom stotožnil a má za to, že v danej veci bol rešpektovaný princíp spravodlivého procesu a bolo aj zachované právo na obhajobu.

Obvinený v dovolaní namieta aj to, že okresný a krajský súd jeho vinu založili na jedinom dôkaze, a to usvedčujúcej výpovedi obvineného O. D., ku ktorej bol donútený zo strany polície. Usvedčujúca výpoveď (jej previerky na mieste samom) O. D. v procesnom postavení obvineného v prípravnom konaní, bola získaná zákonným postupom a táto je potvrdzovaná viacerými dôkazmi (znaleckými posudkami, ohliadkou garáže, zaistenými vecami, výpoveďami poškodených a svedka K. D.), ako je na to poukázané vyššie a ako je to konštatované v napadnutých rozhodnutiach.

Vyjadrené nepreukazuje naplnenie dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného O. D. nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.